

Ucisk w czasie Żniwa

Siedem Plag

Potemem widział drugi cud na niebie wielki i dziwny, to jest, siedm Aniołów mających siedm plag ostatecznych, iż przez nie skończony jest gniew Boży – Obj. 15:1.

Na Planie Wieków żniwo Wieku Ewangelii stanowi fazę przejściową pomiędzy królestwami tego świata, a Królestwem Bożym. Ponieważ żyjemy w tym okresie, naturalnie chcielibyśmy wiedzieć, kiedy owo Królestwo zostanie w pełni ustanowione. Nawet świat czeka w nadziei, „niecierpliwie wyczekuje... że ostatecznie całe stworzenie będzie oswobodzone spod przekleństwa... degradacji” (Rzym. 8:18-21, Phillips).

Bóg dał nam pewne drogowskazy, abyśmy byli w stanie w przybliżeniu określić, w którym miejscu żniwa jesteśmy. Część z nich znajduje się w Księdze Objawienia, a pierwszorzędnym przykładem jest siedem plag z rozdziałów 15 oraz 16. Istnieje wiele poglądów na temat znaczenia owych plag. Jest to zrozumiałe, gdyż mamy tu do czynienia z prorocstwem. Poniżej przedstawiamy kilka interesujących sugestii dotyczących znaczenia tych proroczych drogowskazów.

W czasie trwania żniwa Bóg zajmuje się grzechami nominalnego chrześcijaństwa. Choć główną instytucją jest w nim papieństwo, serce Babilonu, to jednak Boże sądy obejmują również upadłe społeczeństwo – systemy, które także ściągają na siebie Boży gniew (Ps. 7:12). Są one objęte sądem plag.

Plagi to seria wydarzeń, które destabilizują i osłabiają nominalne chrześcijaństwo i rządy polityczne, a wreszcie kończą się ich gwałtownym obaleniem. Ramy czasowe, które wydają się być najbardziej zgodne z zapisami biblijnymi, określają początek plag na wczesny okres żniwa, konkretnie na 1878 r. Następnie, plagi są stopniowo wylwane, a końcowy efekt budowany jest w miarę uruchamiania każdej kolejnej. Siódma plaga zniszczy obecne systemy w Armagedonie.

Kolejność Plag

Ponieważ siódma plaga wydaje się być najłatwiejsza do umiejscowienia w czasie, zostanie rozpatrzona na początku. Później przyjrzymy się pierwszej, gdyż istnieją wyraźne dowody biblijne pozwalające scharakteryzować jej wydarzenia, a następnie dokonany zostanie przegląd plag pomiędzy pierwszą, a ostatnią.

Siódma plaga

„I zgromadził ich na miejsce, które zowią po żydowsku Armageddon. Tedy wylał siódmy Anioł czasę swoją na powietrze; i wyszedł głos wielki z kościoła niebieskiego od stolicy, mówiący: Stało się. I stały się głosy, i gromy, i błyskawice; i stało się wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nigdy nie było, jako są ludzie na ziemi, trzęsienia ziemi tak wielkiego. I stało się ono miasto wielkie na trzy części rozerwane, i miasta narodów upadły; i Babilon on wielki przyszedł na pamięć przed obliczem Bożem, aby mu dał pić kielich wina zapalczywości gniewu swojego. I wszystkie wyspy uciekły, i góry nie są znalezione” (Obj. 16:16-20).

Siódma plaga rozpoczyna się bitwą Armagedonu, po której następuje trzęsienie ziemi i grad. Armagedon nieledwie poprzedza ustanowienie Królestwa na ziemi. Bitwa ta jest opisana w prorocестве Ezechiela w rozdziałach 38 oraz 39 jako czas, kiedy Gog wtargnie do ziemi Izraela, aby „wziąć łupy”. Wtedy to Pan Bóg „... będzie walczył przeciwko onym narodom, jako zwykł wojować w dzień potykania” (Zach. 14:3). Teksty te znajdują swoje wypełnienie w przyszłości, przy końcu żniwa.

Pierwsza plaga

Rozsądnym zdaje się umieścić pierwszą plagę blisko początku żniwa. Aby znaleźć ten początek kierujemy się do prorocstwa Ezechiela, rozdziały 9 oraz 10, który to fragment traktuje o mężu z kałamarzem pisarskim i jest dobrze znany wśród Badaczy Pisma Świętego.

Na początku 9. rozdziału Ezechiel otrzymał wizję Jeruzalemu i znajdującej się w nim świątyni. Zobaczył tam obrzydliwości popełniane przez Izraelitów – bóstwa i kultu pogańskie w obrębie dziedzińca świątyni. Przy wejściu do świątyni kobiety opłakiwały Tammuza, pogańskiego bożka, z kolei na wewnętrznym dziedzińcu znajdowało się 25 mężów zwróconych twarzami ku wschodowi i oddających cześć słońcu, a odwróconych tyłem do świątyni Pana. W rezultacie wszyscy oni ponosili wielką odpowiedzialność za swoje bałwochwalstwo.

Wówczas Pan przekazał prorokowi swe posłannictwo, odnośnie zagłady Jeruzalemu przy udziale sześciu mężów z bronią „ku zabijaniu”. Był pośród nich mąż odziany w inianą szatę, z kałamarzem pisarskim, który

miał iść przez Jeruzalem czyniąc znak na czołach tych, którzy płaczą nad obrzydliwościami dziejącymi się w mieście. Następnie sześciu z narzędziami zniszczenia mogło przystąpić do zniszczenia miasta.

Bezpośrednie wypełnienie tego proroctwa miało miejsce za czasów służby Jeremiasza. W proroctwie Jeremiasza, w rozdziałach 21 oraz 39, Bóg mówi o zniszczeniu Jeruzalemu i poprzez proroka daje wiernym Żydom sposobność opuszczenia miasta, a tym samym szansę na ocalenie. Sześciu mężów z druzgocącą bronią odpowiada armii Nabuchodonozora oblegającej i zdobywającej Jeruzalem, po działalności Jeremiasza.

Odnosząc się do Żydów w Jeruzalemie, proroctwo Jeremiasza 25: 10 podaje: „I sprawię to, aby im zginął głos wesela, i głos radości, głos oblubieńca, i głos oblubienicy, głos żarn, i światłość pochodni.” Tekst ten to praktycznie dokładne odzwierciedlenie sformułowania użytego w Obj. 18:21, 23. „(...) Takim pędem wrzucony będzie Babilon, miasto ono wielkie, i już więcej nie będzie znaleziony... I światłość świecy nie będzie się więcej świeciła w tobie, i głos oblubieńca i oblubienicy nie będzie więcej słyszany w tobie... iż czarami twojemi byli zwiedzeni wszystkie narody.”

Podobieństwo jest oczywiste. Zniszczenie Jeruzalemu obrazuje zniszczenie mistycznego Babilonu, z papiestwem na czele. W 7. rozdziale Objawienia wierni czasu żniwa Wieku Ewangelii są pieczętowani na swych czołach, co dzieje się przed upadkiem odstępczego systemu, który będzie miał miejsce podczas działalności czterech wiatrów – zupełnie jak wierni w wizji Ezechiela przed upadkiem Jeruzalemu.

Obj. 16:2 podaje, że pierwsza plaga była przyczyną złośliwego wrzodu na ludziach, którzy mieli piętno bestii i którzy oddawali pokłon jej obrazowi. Kontrast jest wart odnotowania: święci otrzymują pieczęć Bożej aprobaty, podczas gdy nominalni chrześcijanie, którzy posiadają znamię bestii, muszą zmagać się ze złośliwym wrzodem. Tak jak obrzydliwości popełniane w Jeruzalemie pobudziły Boży gniew, tak plagi są wyrazem Jego działania przeciwko instytucjom, które zamieniły oddawanie czci Bogu na bałwochwalstwo (Obj. 15:1).

Precyzuje to początek plag, ponieważ siedmiu mężów z 9. rozdziału proroctwa Ezechiela, którzy sądzili Jeruzalem, przedstawia siedem plag z Objawienia, za których pomocą wykonywany jest Boży osąd nad światem chrześcijańskim. Pierwsza plaga jest wyjątkowa wśród pozostałych, jako że jest ona przesłaniem żniwa wzywającym wiernych do opuszczenia systemu przed tym, jak sześciu mężów z morderczą bronią uwolnionych zostaje w celu wykonania swojej niszczyielskiej pracy.

Wiernych w Ez. 9 zapieczętował mąż z kałamarniczym pisarskim. Ten sam człowiek w Ez. 10 rozrzucał węgle

ogniste po Jeruzalemie, pokazując w ten sposób, że miasto jest sądzone przez Boga a jego zniszczenie nadejdzie rychło – jak wskazano to w Wykładach Pisma Świętego, tomy 2,3 i 4.

Owo przesłanie żniwa nadwątlą chrześcijaństwo. Święci, zachęceni do opuszczenia odstępczego systemu, pozostawiają go duchowo słabszym. Apel czasu żniwa, pierwsza plaga, obwieścił Boże wyroki, które rozpoczęły proces burzenia.

Plagi od Drugiej do Szóstej

Jak już wspomnieliśmy, ostatnia plaga ma miejsce w Armagedonie. Z kolei pierwsza pełni rolę przesłania czasu żniwa. Oznacza to, że plagi od drugiej do szóstej spadają kolejno pomiędzy nimi.

Druga Plaga

„I wylał Anioł wtóry czasę swoją na morze, i stało się jakoby krew umarłego, a każda dusza żywa zdechła w morzu” (Obj. 16:3).

Morze reprezentuje niespokojne narody, a sam zapis najwyraźniej dotyczy I wojny światowej, ponieważ czas ucisku rozpoczął się po 40 latach działalności Prawdy.

I wojna światowa stała się przyczyną śmierci ok. 16 milionów ludzi. Niemcy straciły 15% populacji mężczyzn, Austro-Węgry 17%, a Francja 10,5%. Blisko 750 000 niemieckich obywateli zmarło w wyniku śmierci głodowej spowodowanej wprowadzeniem podczas tej wojny blokady morskiej Niemiec przez Wielką Brytanię. Szerzyły się epidemie chorób. Tylko w 1914 r. przenoszony przez wszy tyfus zabił 200 000 osób w Serbii.

Ponadto, pozostałe skutki I wojny światowej ciągnęły się jeszcze długo po tym, jak sama wojna już się zakończyła. Klęska głodu w Rosji w 1921 r. zdiesiątkowała ludność powodując śmierć od 5 do 10 milionów osób. Przed rokiem 1922 w Rosji żyło między 4,5 a 7 milionów bezdomnych dzieci, co wynikało z trwającego prawie dekadę pustoszenia tego kraju, poczynwszy od I wojny światowej, poprzez rosyjską wojnę domową i późniejszy głód.

Na duchowym poziomie I wojna światowa sprawiła, że Europejczycy stracili ufność pokładaną wcześniej w różnego rodzaju instytucjach, szczególnie w chrześcijaństwie. Było to przyczyną tego, że dzieła bezbożnych filozofów, takich jak Friedrich Nietzsche czy Karl Marx, stały się bardziej popularne niż kiedykolwiek wcześniej. Nietzsche, filozof niemiecki, podkopał fundamenty tak religii chrześcijańskiej, jak i zwyczajowej moralności. W latach 30. niektóre z dewiz Nietzschego zostały przejęte za własne przez Hitlera i włoskich faszystów.

Dzieła Marxa zainspirowały narodziny wielu z XX-sto wiecznych reżimów komunistycznych. Teoria ewolucji Darwina podważyła autorytet Biblii, czyniąc chrześcijaństwo mniej wiarygodnym i pożądanym. Ewolucja pociągnęła świeckie umysły jako alternatywa dla Biblii.

Wzmógł się wpływ tych fałszywych filozofii wyrósł z utraty zaufania do instytucji po I wojnie światowej. Wojna zlikwidowała także długotrwałe wsparcie dla rodzin królewskich Europy, które do tamtej pory były polityczną podporą chrześcijaństwa.

Obj. 16:3 opisuje, że ludzie pokazani w morzu przemienili się jakby w krew umarłego, co oznacza, że stali się jak niemający żywej nadziei, która poprowadziłaby ich naprzód.

Trzecia Plaga

„I wylał trzeci Anioł czaszę swoją na rzeki i źródła wód, i obróciły się w krew. I słyszałem Anioła wód mówiącego: Sprawiedliwyś jest, Panie! któryś jest i któryś był, i święty, żeś to rozsądził. Ponieważ krew świętych i proroków wylewali, dałeś im też krew pić; bo tego są godni. I słyszałem drugiego od ołtarza mówiącego: Zaiste, Panie, Boże wszechmogący! prawdziwe i sprawiedliwe są sądy twoje” (Obj. 16:4-7).

Rzeka zamieniona w krew nie może podtrzymywać życia, więc musi być tu mowa o czymś, co w przeszłości było gwarancją bytu, lecz w trakcie trwania tej plagi nie było w stanie go zapewnić. Kolejnym znacznym wydarzeniem w historii świata po I wojnie światowej był Wielki Kryzys. Pociągnął on za sobą 25% bezrobocie w Stanach Zjednoczonych (dla porównania, ostatnio gospodarka amerykańska borykała się z zaledwie mniejszym niż 10% bezrobociem). Krach na giełdzie w 1929 r. spowodował, że akcje spadły o ok. 86% w ciągu 3 lat.

Przejęcia i bankructwa osiągnęły rekordowy poziom w historii. Mnóstwo rolników straciło swoje gospodarstwa, podobnie niezliczona ilość innych osób została bez dachu nad głową. Wielki Kryzys zbiegł się w czasie z niszczycielską suszą na obszarze południowo-środkowej części Stanów Zjednoczonych (The Dust Bowl – region narażony na burze piaskowe, zwłaszcza w centralnym regionie Stanów Zjednoczonych) trwającą od 1930 do 1936 r. Chmury pyłu zdmuchniętego z suchych pól Oklahomy i Teksasu dotarły tak daleko na wschód, że sięgnęły terytoriów Nowego Jorku i Waszyngtonu. Wielki Kryzys wywołał „nagłą i powszechną utratę zaufania w gospodarczą przyszłość” (Wikipedia).

Czwarta Plaga

„Potem czwarty Anioł wylał czaszę swoją na

słońce, i dano mu moc trapić ludzi gorącością ognia. I byli upaleni ludzie gorącością wielką, i bluźnili imię Boga, który ma moc nad temi plagami; wszakże nie pokutowali, aby mu chwałę dali” (Obj. 16:8-9).

Następnym wydarzeniem, które na szeroką skalę dotknęło chrześcijaństwo, była II wojna światowa. Podczas gdy poprzednia pochłonęła ok. 16 milionów ludzkich istnień, ta doprowadziła do śmierci mniej więcej 70 milionów.

Plaga ta „dała moc trapić ludzi gorącością ognia”. Może to odnosić się do bomb atomowych, które ostatecznie zakończyły wojnę z Japonią, jako że ten kataklizm „popalił ziemię wielkim żarem”.

Na duchowym poziomie, II wojna światowa spowodowała ciągły wzrost uznania dla egzystencjalizmu i szerzących się filozofii Nietzschego i Marxa. Egzystencjalizm mówi, że jednostka jest całkowicie odpowiedzialna za nadanie własnemu życiu jakiegokolwiek znaczenia. Jest to świecka, sprzeciwiająca się Bogu filozofia. Miała antychrześcijański wpływ na społeczeństwo, ponieważ myśliciele ci porzucili zasady chrześcijańskie, a skoncentrowali się na własnym ego. Zamieranie religii chrześcijańskiej przyspieszyło jeszcze w Europie właśnie ze względu na wojnę. Modernizm przetoczył się przez akceptowane przez większość społeczeństwa denominacje, co skutkowało uciążliwością („popaleniem”) w świetle ewangelicznego słońca.

II wojna światowa była świadkiem przekształcenia się Związku Radzieckiego w światową potęgę. Ze względu na inwazję Niemiec na Polskę do konfliktu zbrojnego przystąpiła Anglia, ale po długiej, zacieklej wojnie, ta ucierpiała jeszcze pod kontrolą Józefa Stalina. XX-sto wieczny komunizm umniejszył wpływy chrześcijaństwa we wschodniej Europie i przyczynił się do niemal 100 000 000 ofiar.

Piąta Plaga

„Tedy wylał piąty Anioł czaszę swoją na stolicę bestyi; i stało się królestwo jej zaćmione, i żwali języki swoje od boleści. I bluźnili Boga niebieskiego dla boleści swoich, i dla wrzodów swoich; wszakże nie pokutowali z uczynków swoich” (Obj. 16:10-11).

Pod pojęciem „bestia” kryje się tutaj papieństwo (podobnie jak w Obj. 13). W wyniku II wojny światowej poniosło ono olbrzymie straty, ponieważ komunizm przytłoczył ostoje katolicyzmu w środkowej i wschodniej Europie. Słabości papieństwa w tamtych latach dowiódł Sobór Watykański II, przez niektórych braci łączony

z piątą plagą.

Sobór Watykański II, zwołany w 1962 r. przez papieża Jana XXIII, doszedł do skutku pod naciskiem teologów, którzy pragnęli zmodernizować kościół, a także zmienić jego sposób działania. Nawet wielu katolików określa to wydarzenie jako przełomowe. Przykładowo, Sobór Watykański II zrewolucjonizował sposób odprawiania mszy – dziś w Stanach Zjednoczonych jest ona celebrowana w języku angielskim, a przewodzący jej ksiądz stoi twarzą w kierunku słuchaczy, co w większej mierze czyni ich częścią całej ceremonii.

W tamtym czasie papieństwo zmieniło swój pogląd na temat protestantów, Żydów, a nawet na niewierzących, których postrzega teraz jako „braci odłączonych”. Będzie to czynnikiem przyczyniającym się do współpracy smoka, bestii i fałszywego proroka w szóstej pladze.

Podczas Soboru Watykańskiego II uchwalono, że jedzenie mięsa w piątek jest dopuszczalne. Choć wydaje się to nieistotne, niemniej jednak zmiana ta była wynikiem presji ze strony amerykańskich biskupów. Do tej pory niejedzenie mięsa w piątek było czymś, co odróżniało katolików od innych Amerykanów. Teraz „nieodmienne prawa” kościoła ewoluowały, więc ludzie zaczęli zastanawiać się, co w następnej kolejności ulegnie zmianie. Czy dotychczasowe zasady były niewłaściwe? Jeśli tak, to czy można być pewnym, że nowe reguły przychodzące z Rzymu są poprawne? Zmiany zainsynuowały podejrzenie, że wielowiekowe praktyki były złe. Jeżeli Rzym mógł być zakwestionowany przez amerykańskich biskupów, może nie jest tak nieomylny.

Na Soborze Watykańskim II wielu księży chciało przedyskutować temat kontroli urodzeń, ale papież usunął go z porządku obrad, nie chcąc zajmować się tą sprawą. Tak więc, współcześni katolicy w dużej mierze zignorowali stanowisko kościoła odnośnie antykoncepcji i po prostu postępują w tej materii tak, jak im się podoba. „Kiedy papież odrzucił sugestię niższych klas społecznych [dotyczącą kontroli urodzeń], ludzie już się zdecydowali. To właśnie rozwój tej postawy, bardziej niż cokolwiek innego, zniszczył podstawę autorytetu kościoła” (Andrew Greeley, amerykański katolicki ksiądz).

Szósta Plaga

„I wylał szósty Anioł czaszę swoją na onę wielką rzekę Eufrates, i wyschła woda jej, aby zgotowana była droga królom od wschodu słońca. I widziałem z ust smokowych, i z ust bestyi, i z ust fałszywego proroka trzy nieczyste duchy wychodzące, podobne żabom. Albowiem są duchy dyjabelskie, czyniące cuda, które wychodzą do królów ziemi, i na wszystek okrąg świata, aby ich zgromadzili na wojnę onego wielkiego dnia

Boga wszechmogącego. Oto idę jako złodziej: Błogosławiony, który czuje i strzeże szat swoich, aby nie chodził nago, i nie widziano sromoty jego. I zgromadził ich na miejsce, które zowią po żydowsku Armageddon” (Obj. 16:12-16).

Plaga ta nawiązuje do sposobu, w jaki został zdobyty starożytny Babilon. Rzeka Eufrat przepływała pod jego wielkimi murami i dalej przez miasto. Poprzez zmianę kierunku jej biegu, armia perskiego króla Cyrusa przeszła pod bramami na rzece i opanowała miasto. Eufrat został wysuszony „aby zgotowana była droga królom od wschodu [Persja] słońca”. Ilustruje to, jak przygotowywana jest droga dla Chrystusa i Kościoła do przejęcia władzy nad ziemią.

Cyrus jest wspomniany w prorocестве Izajasza 45:1-4 jako Boży pomazaniec: „... pomazańcowi swemu Cyru-sowi, którego prawicę ujmę”, aby podbić narody i wyswobodzić Izraela z niewoli. Podczas gdy Baltazar hałaśliwie uczładował, pijąc wino i wychwalając „bogi złote i srebrne, miedziane, żelazne, drewniane i kamienne” palce ręki ludzkiej w tajemniczy sposób napisały na ścianie pałacu królewskiego: „Mene, Mene, Thekel, upharsin”. Jedynie Daniel mógł oddać sens owej niejasnej wiadomości.

„Policzony, policzony, zważony, podzielony” – „Zliczył Bóg królestwo twoje i do końca je przywiódł... zważonyś na wadze, a znalezionyś lekki... rozdzielone jest królestwo twoje, a dane Medom i Persom” (Dan. 5:26-27). Baltazar zginął tej samej nocy.

A zatem wysuszenie Eufratu przygotowuje rodzaj ludzki na nadchodzące rządy pośrednika, Jezusa i Kościoła. Pismo na ścianie pałacu Baltazara wyraża Boży osąd przeciwko nominalnemu mistycznemu Babilonowi. Podobnie jak Baltazar pił z naczyń ze świątyni Bożej, tak papieństwo sprofanowało oddawanie czci Bogu wielbłądów świętych, relikwie i posągi. Wszystko to zostało zważone na Bożej wadze i będzie zniszczone, a wtedy panowanie prawdziwie sprawiedliwego króla zajmie jego miejsce. Szósta plaga przygotowuje pewną grupę ludzi do plagi siódmej, do obalenia imperium szatana.

Tak jak Cyrus błogosławił naród izraelski w ich powrocie z niewoli, analogicznie dzieło Króla Jezusa również przyniesie korzyści cielesnemu Izraelowi. Izrael jest przywracany do łaski, aby zarządzać błogosławieństwami Królestwa, kiedy już pozafiguralny Chrystus przejmie pełnię władzy nad narodami.

Wysuszenie Eufratu

Eufrat stanowił źródło podtrzymania życia dla Babilonu. Źródło życia dla chrześcijaństwa i społeczeństwa jest dwojakie: jest to wsparcie publiczne i płynące z niego pieniądze. W trakcie trwania szóstej plagi ludzie wycofu-

ją swoje moralne wsparcie dla kościołów i rządów, więc działalność gospodarcza popadnie w recesję. Od początku XXI w. odnotowaliśmy dwa gwałtowne spadki gospodarcze – w 2001, a następnie w 2008 r. Wyszliśmy z obu kryzysów, lecz z poważnymi, ukrytymi obawami. Jest bardzo prawdopodobne, że kryzysy pojawią się na nowo, powodując ciągły nacisk na strukturę społeczeństwa. Z kolei to przyspieszy i zintensyfikuje wysiłki zmierzające w kierunku utrzymania stabilności, jako że smok, bestia i fałszywy prorok wywierają na siebie nawzajem presję, domagając się udzielania wsparcia jedno drugiemu. Będzie to jednak daremny trud, który doprowadzi nas do Armagedonu.

Współpraca tych jednostek pobudzana jest przez rechot „żab” (Obj. 16:13). Żaby skrzeczą, aby przyciągnąć partnera lub ochronić swoje terytorium. Być może oba te czynniki służą tutaj za symbole. Papiestwo, rządy państw i kościoły protestanckie będą zabiegać o wzajemną pomoc zarówno w sensie łączenia się ze sobą, jak i w dążeniu do zabezpieczenia swojego terenu działania. Kiedy te trzy moce skrzeczą naraz, będzie odbywać się to z większą niż uzasadniona siłą i autorytetem – tak jak żaba rechocząc pompatycznie się nadyma.

Smok, bestia i fałszywy prorok zbierają narody do Armagedonu, co sugeruje, że oprócz bitwy w Izraelu, Armagedon osiągnie ogólnoświatowy rozmiar.

Siódma plaga jest wylana na powietrze (werset 17). Ponieważ księżciem, który ma władzę na powietrzu jest szatan, zapis ten może wskazywać na ostateczne ograniczenie tak jego samego, jak i jego upadłych aniołów, na usunięcie ich kontroli i wpływu. Kiedy siódma plaga zostaje uwolniona, jak podaje werset 17, „wyszedł głos wielki z kościoła niebieskiego od stolicy,

mówiący: Stało się”. Przypomina to słowa Jezusa wypowiedziane na krzyżu, kiedy rzekł: „Wykonało się”. Możliwe, że wyznacza to koniec bytności prawdziwego Kościoła na ziemi.

Potem następują błyskawice, gromy i wielkie trzęsienie ziemi, w którym „stało się ono wielkie miasto rozerwane, i miasta narodów upadły” (werset 19). Trzycięciowa unia smoka, bestii i fałszywego proroka stworzona w czasie trwania szóstej plagi będzie rozbita, a Babilon ostatecznie zniszczony.

Podsumowanie

- 1) Dotkliwy skutek przesłania żniwa przekazanego przez naszego Pana za pośrednictwem br. Russella.
- 2) Efekty I wojny światowej, w ujęciu społecznym i filozoficznym.
- 3) Wielki Kryzys pozbawiający ludzi ufności w gospodarkę.
- 4) Zniszczenia II wojny światowej i ciągły rozwój świeckich filozofii.
- 5) Utrata przez bestię pewnej pozycji dzięki Soborowi Watykańskiemu II.
- 6) Obecny odwrót od moralnego i finansowego wsparcia dla systemów.
- 7) Armagedon, największy czas ucisku, jakiego nie było od początku świata aż dotąd, a po nim Królestwo.

Tymczasem, podczas szóstej plagi, Jezus napomina nas: „Błogosławiony, który czuje i strzeże szat swoich, aby nie chodził nago i nie widziano sromoty jego” (werset 15). Pozostańmy czujni na to, co czyni Bóg i zachowajmy samych siebie niepokalanymi od świata. Żyjmy służąc Mu całym sercem i wzrastając w podobieństwie do Chrystusa.

Redakcja